

Kız ve Kurtarılan Güvercin

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kurtarılan Güvercin

Aysel Banu YAVUZAL

Yağmurlu bir cumartesi günü Maya sarı yağmurluğunu ve kırmızı çizmelerini giydi. Evinin yakınındaki kuş barınağını ziyaret etmeyi çok sevdi. Bugün yollar su birikintileriyle parlıyordu. Maya aceleyle yürürken kıvrıkcık saçları iki tombul topuz halinde zıplıyordu. Üzerinde yaprak yaması olan bez bir çantası vardı. İçinde kuş çizmek için bir defteri vardı.

Barınakta yönetici Rosa, Maya'yı sıcak bir gülümsemeyele karşıladı. Rosa'nın ekose gömleğinin üzerinde yeşil bir önlüğü vardı. "Yeni bir güvercinimiz var," dedi. "Adı Pip. Uçamıyor ama çok meraklı." Maya'nın ela gözleri kocaman açıldı. Rosa'nın arkasından barınağın sessiz bir köşesine gitti; orada küçük gri bir güvercin alçak bir tünekte oturuyordu.

Pip'in yumuřak gri t yleri ve parlak yeřil-mor bir boynu vardı. Kanadında hafif e sarkan beyaz bir leke g ze  arpıyordu. Parlak kehribar rengi g zleri Maya'ya baktı. Bacağında numaralı k   k kırmızı bir halka vardı. "Merhaba, Pip," diye fısıldadı Maya. G vercin dinlemek i in bařını yana eėdi. Maya aralıklı diřleriyle g l msedi. İ inde sıcak bir parlıtı hissetti.

Maya yere oturdu ve hiç kıpırdamadan durdu. Pip bir pembe ayağını sonra diğerini atarak yaklaştı. Çizmesinin yanındaki bir kırıntıyı gagaladı. "Uçamıyor ama gayet iyi dolaşıyor," dedi Rosa. "Zeki ve cesur. Sadece keşfedebileceği güvenli bir yere ihtiyacı var." Maya başını salladı ve Pip'in her hareketini izledi. Onu şimdiden çok sevmiştir.

Tam o sırada alet kemerli uzun boylu bir çocuk içeri daldı. "Merhaba, ben Ben!" dedi, neredeyse bir kovaya takılıp düşüyordu. Dağınık perçemleri vardı ve ön dişi eksikti. "Bugün bir şeyler inşa etmeye yardım ediyorum." Maya kendini tanıttı. Pip sağlam kanadını çırttı ve Ben'in spor ayakkabılarını incelemek için kasılarak yanına gitti. Ben güldü. "Ne kadar cana yakın!"

Maya, Pip'in daha yüksek tüneklere zıplayamadığını fark etti. Denedi ama sarkan kanadı onu sallandırıyor. "Rampalara ihtiyacı var," dedi. "Ve dinlenebilmesi için alçak tüneklere." Rosa başını salladı. "Harika bir fikir, Maya. Bu köşeyi onun için sıcak ve güvenli hale getirelim." Ben küçük çekicini çıkardı. "Ben inşa edebilirim!" dedi.

Maya çantasını açtı ve defterini çıkardı. Bir plan çizdi: yumuşak bir kutuya çıkan küçük bir rampa, alçak tünekler ve yapraklarla dolu sessiz bir köşe. Ben çizime baktı. "Bu harika!" dedi. Rosa biraz tahta ve vida getirdi. Maya ölçmeye ve parçaları tutmaya yardım etti. Pip başını yana eğip usulca öterek onları çalışırken izledi.

Ben dikkatlice çekiledi ama bazen çiviler eğri gitti. "Eyvah!" dedi ama pes etmedi. Maya rampayı sabit tutarken Rosa onu yerine vidaladı. Pip rampaya zıpladı ve yavaşça yukarı yürüdü. Tepede göğsünü kabarttı ve öttü. "Hoşuna gitti!" diye sevindi Maya. Ela gözleri sevinçle parladı.

Sonra yumuşak saman ve küçük bir battaniyeyle sessiz bir köşe yaptılar. Maya yakına bir su kabı koydu. Pip her santimini keşfetti, samanı gagaladı ve suda sıçradı. "Çok meraklı," dedi Ben. "Uçamasa bile hayat dolu." Maya başını salladı. Yaptıklarını işle gurur duydu. Barınak artık gerçek bir barınak gibi hissettiriyordu.

Öğleden sonra ilerledikçe Pip yoruldu. Maya'nın yanına zıpladı ve çizmesinin yanına yerleşti. Kehribar rengi gözleri yavaşça kırpıldı. "Sana güveniyor," dedi Rosa usulca. Maya göğsünde sıcak bir his duydu. Yumuşak gri tüylerini nazikçe okşadı. Pip öttü ve başını kanadının altına soktu. Maya onu her gün ziyaret etmeye söz verdi.

Ertesi sabah Maya, Pip'in köşesi için küçük yapraklı bir dal getirdi. Onu çoktan yeni rampayı keşfederken buldu. Ama ona daha yüksek bir tünek göstermeye çalıştığında Pip oraya ulaşamadı. "Bir basamak daha lazım," dedi Maya. Rosa gülümsedi. "Haklısın. Hadi birlikte yapalım." Ben alet kemeriyle geldi, yine yardıma hazırды.

Küçük bir basamak ve hafif bir eğim eklediler. Pip kolayca yukarı zıpladı. Tepeden etrafına baktı, gururlu ve mutluydu. "Bir kalenin üzerindeki kral gibi!" diye güldü Ben. Maya ellerini çıırttı. "Artık her şeyi görebiliyor!" Pip tüylerini kabarttı ve yüksek sesle öttü. Barınak çalışanları izlemek için toplandı. Herkes zeki güvercine gülümsedi.

Rosa, Maya'nın yanına diz çöktü. "Pip'in neye ihtiyacı olduğunu gördün," dedi. "Bu özel bir yetenek." Maya, şimdi sağlam kanadını temizleyen Pip'e baktı. "O özel," dedi. "Uçamıyor ama cesur ve meraklı. Ve o benim arkadaşım." Rosa başını salladı. "Her hayvan nezaketi ve güvenli bir yuvayı hak eder. Bunun gerçekleşmesine sen yardım ettin."

O günden sonra Maya, Pip'i her cumartesi ziyaret etti. Bazen Ben de gelirdi ve Pip'in keşfetmesi için yeni şeyler getirirlerdi. Pip, Maya'nın çizmesine zıplar ve yanına yerleşirdi. Arkadaşlıkları her hafta daha da güçlendi. Maya, Pip'in muhteşem olmak için kanatlara ihtiyacı olmadığını öğrendi. O olduğu gibi mükemmeldi.

Yağmurlu bir gün Maya, Pip'le sıcak köşede oturdu. "Biliyor musun Pip," dedi, "sen şimdiye kadar sahip olduğum en iyi arkadaşsın." Pip başını yana eğdi ve sanki anlamış gibi öttü. Rosa ve Ben kapı aralığından izliyorlardı. "Senin olduğun için şanslı," dedi Rosa. Maya gülümsedi. "Onun olduğu için ben şanslıyım." Dışarıda yağmur usulca tıpırdıyordu.

Maya defterine Pip hakkında bir hikâye yazdı. Onu rampasında çizdi, kehribar rengi gözleri parlak. Şöyle yazdı: "Pip uçamıyor ama başka her şeyi yapabiliyor. O nazık, zeki ve cesur." Hikâyeyi Rosa ve Ben'e gösterdi. Çok sevdiler. Ve kurtarılan güvercin Pip, alçak tüneğinde mutlu ve güvende oturdu.